

Rohatecká obec

Cena 5 Kč IX. ročník

Úvodem

Vážení spoluobčané

Stalo se již tradicí, že končícím rokem se v našem místním časopise bilancuje hospodaření obce spolu s podávanou informací k návrhu rozpočtu na příští rok. Na veřejném zasedání, které se konalo 16. 11. 2005 vzalo zastupitelstvo na vědomí plnění plánu

35 400 tis. Kč. V těchto objemech se prozatím nepočítá s dotační částkou ze státního rozpočtu na přístavbu základní školy. Celkový objem nákladů na dokončení této stavby činí 27 mil. Kč.

Z nejvýznamnějších akcí na rok

2006 jsou výstavba inženýrských sítí a protihlukové stěny v lokalitě Přední díly, kde se předpokládá celkové profinancování 4,5 mil. Kč. Nemalelou částku představuje rekonstrukce komunikací a výstavba chodníků, kde se počítá s nákladem téměř 3 mil. Kč. I v příštím roce předpokládáme

získat dotační titul z Regionálního programu na parkové úpravy s celkovou prostavěností včetně obecních prostředků v objemu cca 2 mil. Kč. Z tohoto plánu vyplývá, že i nadále předpokládáme dynamický vývoj investiční činnosti, podporu kulturních, společenských a tělovýchovných aktivit v obci.

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych na prahu roku 2006 Vám touto cestou všem popřál v novém roce hodně zdraví, spokojenosti a rodinného štěstí.

Ing. Vladimír Elšík, starosta obce

hospodaření za období leden-říjen tohoto roku s tímto konstatováním: příjmová částka činí 27 800 tis. Kč, ve výdajové oblasti pak tvoří součet všech položek objem 26 074 tis. Kč. Finanční prostředky obce k 31. 10. 2005 činí celkem 7 763 tis. Kč. Tyto výsledky zaručují plynulé financování již rozestavěných objektů do roku 2006.

Návrh rozpočtu na rok 2006 bilancuje v příjmové oblasti částku 29 500 tis. Kč s tím, že předpokládaný stav financí ke konci roku 2005 bude činit 7 630 tis. Kč a výdaje celkem pak

4/2005

Občanský zpravodaj
vydáváný Obecním úřadem
v Rohatci

**Profesor
Karel Novák**

strana 5

**Vznik a zánik
Moravské Sahary**

strana 8

**Informace
ze školství**

strana 10

**Drakiáda
a Dýně**

strana 12-13

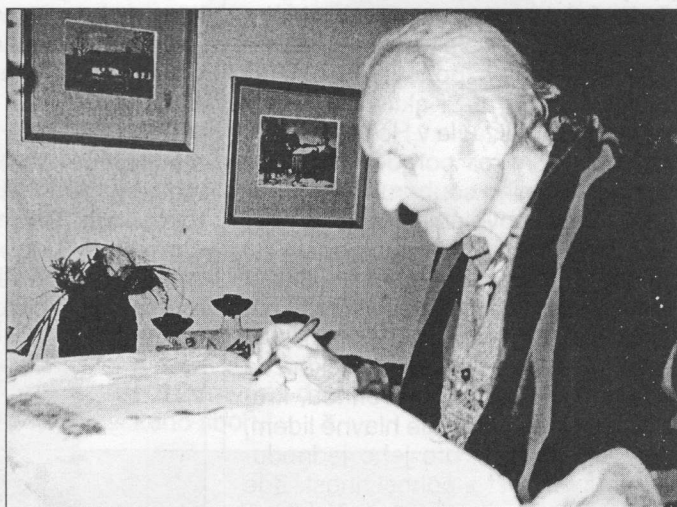
Kulturní pozvánky

strana 16

Profesor Karel Novák devadesátiletý

Letos 23. července se dožil akademický malíř, rohatecký rodák, devadesátí velice plodných let. Chtěl bych toto významné umělcovo jubileum našim občanům připomenout, poohlédnout se po jeho práci a vzpomenout i na jeho činnost a působení v Rohatci, než se v roce 1949 trvale odstěhoval do Hodonína.

V Rohatci, kde vychodil obecnou školu, již jako mladého chlapce zaujalo mnoho činností, ale malování vždy stálo na prvním místě. Jeho první obrazy, které pochopitelně zobrazují Rohatec, vykazují vysokou míru uměleckého nadání. Není to však jen kreslení a malování. Již jako studenta reálky jej zaujal fotbal, kterému se jako hráč Rohatce věnoval až do konce třicátých let. Pro svou rychlost a mrštnost byl předurčen hrát v útoku. I ránu měl tvrdou a přesnou. Sám vzpomíná na jedno z prvních přátelských utkání, jež se uskutečnilo v Ratíškovicích. Rohatec vedl snad již 7:0 nebo 7:1,

když sám Karoš, jak se mu tehdy říkalo, dal 4 góly a po jedné velmi tvrdé jeho ráně, která skončila na břevně a brána se porouchala, muselo být utkání předčasně ukončeno. Že patřil mezi přední předválečné hráče potvrdil i J. Antoš-Puk, ve svých vzpomínkách na rohatecký fotbal.

Kromě kopané a malování se jako student a později jako mladý učitel věnoval folkloru, divadelnictví, herectví a všemu tomu, co s touto činností souviselo. Dovedl nacvičit, režisovat divadelní hry, namalovat plakáty a při tom i sám hrát. Při tom to kolikrát ne-

bylo jen jedno představení do roka, ale dvě i více, hrálo se často i mimo Rohatec. Rovněž i o této jeho činnosti píše ve svých vzpomínkách J. Antoš a F. Tomala.

Aktivně pracoval i ve Slováckém krúžku v Rohatci. Byl vynikající zpěvák a verbíř. Patřil mezi nejlepší široko, daleko. Dovedl uplatnit i svou vysokou kultivovanost pohybu. Když se v roce 1946 konaly ve Strážnici první národopisné slavnosti, byl rohatecký krúžek rovněž pozván. Slavnosti byly překrásnou přehlídkou těch nejkrásnějších krojů celého Českosloven-

ska a lidových umělců. Rohatčané se neztratili. Svatební kroj poutal tu největší pozornost všech návštěvníků. Rohatčané Číkl a Tomala získali třetí místo ve dvojzpěvu. Největšího úspěchu dosáhl K. Novák. V soutěži slováckých verbířů zvítězil strážnický Slávek Volavý, právě před rohateckým verbířem K. Novákem.

Malovat plakáty na vystoupení krúžku byla pro něho samozřejmá věc. Za některé plakáty k různým kulturním a sportovním akcím byl mnohokrát odměněn. Odměny a ocenění se mu dostalo i od rohateckého krúžku.

Zima v Hodoníně

Když byla 18. prosince 1945 zahájována jeho první výstava obrazů v místnostech hodonínské spořitelny - později městské osvětové besedy, členové kroužku na jeho žádost zahájili tuto výstavu a zazpívali několik písní.

Po trvalém zakotvení v Hodoníně a po absolvování Akademie výtvarných umění v roce 1949 se jubilant angažuje v rovině osvětové, a to formou přednášek k problematice výtvarného umění v minulosti a současnosti. Mimo to se významně exponoval v úloze režiséra, scénografa i aktivního herce ochotnického divadla v Hodoníně. Vystupoval též v roli poradce hodonínského folklorního souboru Dubina.

Původním povoláním Karla Nováka však byla pedagogická činnost. Po ukončení střední školy učil na školách v Mutěnicích a Hodoníně. Mezníkem v učitelské, ale i ve výtvarné práci, bylo působení v Javorníku nad Veličkou. Je okouzlen krajem pod Javořinou, krojem, zvyky, písněmi, ale hlavně lidem, který si zamiloval pro jeho jednoduchost, upřímnost a pohostinnost. Zde se spřátelil s vynikajícími umělci, kteří přijížděli malovat Horňácko. Byli to akademičtí malíři Jan Čumpelík, Karel Minář, V. Kovář. Po setkání s nimi uzrává myšlenka studovat na Akademii výtvarných umění v Praze. To realizuje až po skončení války. V době Protektorátu působil na školách v Dubňanech, Lanžhotě a Moravské Nové Vsi. Současně se však intensivně připravuje u ak. malíře V. Hejny, aby lépe zvládl studium při případném přijetí na Akademii. To se uskutečnilo až v roce 1945, po skončení druhé světové války. Po úspěšném absolvování, kde studoval u profesorů Karla Mi-

náře, Jakuba Obrovského a dalších tehdejších významných pedagogů, vrací se zpět do Hodonína, kde působí jako profesor na gymnasiu, později pak i ve Skalici a Holíči na Slovensku. Od roku 1960 do roku 1966 pracuje jako odborný asistent na pedagogickém institutu ve Zlíně, poté, až do roku 1975 na pedagogické fakultě v Ostravě. Současně s tím však neustále rozvíjí svou tvůrčí práci. I když učil na mnohých místech, v Rohatci však ne. Za to jeho manželka učila v Rohatci v padesátých letech a pak ještě v roce 1978-1979.

Jeho malířská tvorba je velmi rozmanitá. Převážně inklinuje ke krajomalbám, přičemž upoutává osobitým rukopisem. Brilantně ukazuje nálady a prostředí Bílých Karpat, Pálavských vrchů i různých zákoutí Slovácka. Velmi si při svém působení ve Skalici a Holíči zamiloval Záhoří. Zde se seznámil

rovněž s mnohými umělci, se kterými pak ještě dlouho udržoval kontakty. Byl to především významný slovenský malíř J. Koreszka (1895-1958), který si velmi vážil přátelství s K. Novákem, jak jsem se o tom mohl přesvědčit při návštěvě Záhorského muzea ve Skalici, kde má tento umělec stálou expozici.

Novákovo dílo zachycuje rovněž proměny mnohých měst a vesnic. Zachycuje obyčejné lidi při práci i odpočinku. Maluje portréty, cizí mu není ani žánrová tvorba, různá zátiší. Jezdí i do zahraničí. Maluje v Paříži, zachycuje prostředí na Jadranu, líbí se mu v Benátkách, na Sicílii, známé jsou i obrázky ze Švýcarska apod.

Jeho malířská technika je vynikající. Snad nejvíce pracuje s náročnou technikou akvarelu, kterou střídá s olejomalbou. Své pocity však dle potřeby dokázal vyjádřit ve všech možných malířských technikách. O tom jsme se mohli přesvědčit jak na jeho poslední souborné výstavě k devadesátinám v hodonínské galerii, tak na jeho předchozích, víc jak padesáti samostatných výstavách, tak na dalších svazových či společných výstavách.

Svou práci spojil i ve znovu obnoveném spolku SVUM. V něm zastával funkci předsedy, nyní je čestným předsedou. Kromě mnoha ocenění, které dostal za svou práci a činnost si nejvíce váží Ceny města Hodonína za rok 2000, kterou dostal jako vůbec první občan, a to za celoživotní kulturní práci a reprezentaci města.

Svou měrou přispěl i k vydání knihy o Rohatci. Je v ní reprodukováno několik obrazů z Rohatce a okolí. Za to patří Mistrovi náš dík. A nejen za to. Je třeba poděkovat za celou jeho celoživotní tvůrčí práci, za radost, kterou svými obrazy rozdával a ještě dlouho rozdávat bude.

Ing. Jaroš Antonín

